



СЛУЖБЕН ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словеначко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Текуја сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата бр. 101-000880. — Текуја сметка на Продавното одделение 101-670880.

Среда, 23 мај 1951

БЕЛГРАД

БРОЈ 25

ГОД. VII

Цена на овој број е 10.— дин. — Претплата за 1951 година изнесува 600.— динари, а за странство 750.— динари. Редакција: Улица Кралевиќа Марка бр. 9. — Телефонски: Редакција 28-838, Администрација 28-276, Продавно одделение 22-619, Сметководство 27-593, Експедиција 21-261.

253.

Врз основа на чл. 1 од Законот за овластувањето на Владата на ФНРЈ за донесување уредби по прашањата од народното стопанство, Владата на ФНРЈ, по предлог од Министерот на поморството на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА

ЗА УПИСОТ НА ПОМОРСКИТЕ БРОДОВИ И КАЈАЦИ НА ФНРЈ

I. Општи одредби

Член 1

Поморските пловни објекти што се запишуваат во уписници или очевидници според одредбите на оваа уредба, влегуваат со уписот во состав на трговската морнарица на Федеративна Народна Република Југославија.

Член 2

Поморските пловни објекти за кои е уписот задолжителен, се поморски бродови и кајаци, а осем нив уште и бродови во изградба, без обзир дали се во општонародна сопственост или во сопственост на задружните или општествените организации, или во сопственост на државјаните на Федеративна Народна Република Југославија, чие пребивалиште е во Федеративна Народна Република Југославија.

Од пловните објекти на странска сопственост се запишуваат бродовите чиј бродар е државјанин на ФНРЈ или правно лице основано по прописите на Федеративна Народна Република Југославија и бродовите за чии упис ќе донесе решение Министерот на поморството на ФНРЈ, како и кајаци, осем рибарски, чиј сопственик има пребивалиште на територијата на Федеративна Народна Република Југославија.

Член 3

На уписот по одредбите на оваа уредба не подлежуваат:

- а) бродови што имаат право и должност да веат воено-поморско знаме на ФНРЈ;
- б) спортски веслачки кајаци, кајаци и слични пловни објекти, како и пловни објекти чија должност не преминува 3м, а ширина 1 м;
- в) кајаци што припаѓаат на бродови.

Член 4

Бродовите се запишуваат во уписниците на бродовите, а кајациите во очевидниците.

Во смисла на оваа уредба, како брод се смета секој пловен објект со повеќе од 10 БРТ кој има палуба, а како кајак секој пловен објект кој има најмногу 10 БРТ, како и оној што има повеќе од 10 БРТ ако нема палуба, а не е технички пловен објект.

Член 5

Уписниците и очевидниците се јавни книги кои содржуваат податоци за идентитетот на бродот односно

на кајакот, за органот на управувањето, за сопственоста и за другите стварни права на бродот, односно на кајакот.

Член 6

Уписите во уписниците и очевидниците се вршат врз основа на писмена пријава.

По извршениот упис му се издава на бродот уписен лист, а на кајакот лист на очевидноста.

Член 7

Уписниот лист односно листот на очевидноста ги содржува сите податоци од уписникот односно од очевидникот.

Временниот пловидбен лист мора да содржува: вид, име и лука на припадноста на бродот, место и нето регистерска тонажа, место и година на градењето, поранешно име и државна припадност ако ги имал бродот, фамилијарно и родено име и боравиштето на сопственикот односно фирма и седиште на сопственикот или на органот на управувањето, назначување дека бродот има право да вее знаме на трговската морнарица и бродарство на внатрешната пловидба на ФНРЈ, срок на важењето и прописот врз основа на кој се издава временниот пловидбен лист.

II. Уписници и очевидници

Член 8

Бродовите се запишуваат во овие уписници:

- а) уписник на бродови од долга пловидба;
- б) уписник на бродови на голема крајбрежна пловидба;
- в) уписник на бродови на мала крајбрежна пловидба;
- г) уписник на рибарските бродови;
- д) уписник на техничките пловни објекти;
- е) уписник на бродовите за нестопански цели;
- е) временен уписник на бродовите.

Член 9

Во уписникот на долгата, големата крајбрежна и малата крајбрежна пловидба се запишуваат бродовите наменети за превозење во стопански цели и оспособени да пловат во определените категории, односно граници на пловидба, и тоа:

- а) во уписникот на долга пловидба — бродовите што се оспособени да пловат во сите морниња и во водите што се пристапни од морската страна;
- б) во уписникот на голема крајбрежна пловидба — бродовите што се оспособени да пловат по морњата што се наоѓат помеѓу Гибралтарскиот и Бабел-Манделскиот Мореуз, и тоа помеѓу меридианот што минува по луката Тангер и луката Аден, вклучувајќи го Црното Море, Азовското Море и водите што стечуваат во тие морниња;

в) во уписникот на мала крајбрежна пловидба — бродовите што се оспособени да пловат по Јадранското Море, делум по Јонското Море, и по водите што стечуваат во тие морниња, и тоа кон запад до Ртот С

Марија ди Леука, а кон исток до Ртот Катаколо, вклучувајќи ја Луката Катаколо, Јонските Острови и заливите Патраски, Коринтски со каналот и Атински до линијата што ги спојува ртовите Колона и Скили.

Во уписникот на бродовите на мала крајбрежна пловидба се запишува и стеснувањето на границата на пловењето во таа категорија на пловидба, врз основа на исправата за способноста на бродот за пловидба.

Член 10

Во уписникот за рибарските бродови се запишуваат бродовите наменети за рибарското стопанство.

За секој рибарски брод се означува во уписникот определената категорија односно границата на пловидбата.

Член 11

Во уписникот на техничките пловни објекти се запишуваат бродовите што служат за поморско-технички цели, како што се: пловни докови, пловни дигалки, глибодери, грталки и сл.

Член 12

Во уписникот на бродовите за нестопански цели се запишуваат бродовите што служат за управни, научни, спортски, забавни и други слични цели.

За секој од овие бродови се означува во уписникот определената категорија, односно границата на пловидбата.

Член 13

Во временит уписник се запишуваат бродовите што се градат во домашните бродоградилница, како и бродовите што се времено неспособни за пловидба.

Член 14

Кајаци се запишуваат во очевидниците на рибарските кајаци и во очевидниците на кајаци.

Во очевидникот на рибарските кајаци се запишуваат кајаци наменети за рибарско стопанство, а во очевидникот на кајаци — другите кајаци.

Член 15

На рибарските кајаци им е позволено да пловат во границите на крајбрежното море на Федеративна Народна Република Југославија, а по одобрение од дирекцијата на луките и до границите на малата крајбрежна пловидба.

На кајаци им е позволено да пловат во границите на подрачјето на онаа лучка капетанија при која што се запишани, а по одобрение од дирекцијата на луките и преку тие граници до границата на крајбрежното море на Федеративна Народна Република Југославија.

Органите надлежни за упис на рибарските кајаци односно на кајаци, можат во исклучителни случаи да им позволат на поодделни рибарски кајаци, односно на кајаци за определено време да пловат, кое не може да биде подолго од 30 дена, и преку границата што е овде утврдена.

Член 16

Бродовите запишани во еден од уписниците од точ. а), б), в), г) и ф) на членот 8 мораат да имаат име.

Техничките пловни објекти и кајаци мораат да имаат ознака, а покрај ознаката можат да имаат и име. Повеќе бродови не можат да имаат исто име, а ни повеќе технички објекти или кајаци иста ознака.

Бродовите и кајаци мораат да имаат лука на припадноста.

Поблиски прописи за давањето и промената на имињата на бродовите, односно ознаките на техничките пловни објекти и на кајаци, како и за определување луката на припадноста, ќе пропише Министерот на поморството на ФНРЈ.

Член 17

Уписникот на бродовите на долга пловидба и на голема крајбрежна пловидба го води дирекцијата на луките определена од Министерот на поморството на ФНРЈ.

Уписниците на бродовите на мала крајбрежна пловидба, на рибарските бродови, на техничките пловни објекти, на бродовите за нестопански цели и временит уписник ги водат дирекциите на луките што се наележни по луката на припадноста на бродот, а за бродовите во изградба, по местото на градење на бродот.

Очевидникот на рибарските кајаци го водат лучките капетани, а очевидникот на кајаци — лучките капетани и лучките испостави што се надлежни по луката на припадноста на рибарскиот кајак или на кајакот.

Член 18

Бродот се брише од уписникот, а кајакот од очевидникот:

- а) ако пропаднал или со претпоставува дека пропаднал;
- б) ако е отуѓен во странство или расходуван;
- в) ако се запишува во други уписник;
- г) ако веќе не служи на својата намена;
- д) ако ги изгуби условите од ст. 2 на оваа уредба.

Член 19

Се смета дека бродот пропаднал ако од приемот на последната вест за него поминало три месеца — ако е во прашање брод на механички погон, а шест месеци — ако е во прашање брод без механички погон. Во тој случај се зема дека бродот пропаднал утврдена по добивената последна вест за него.

Одредбата од претходниот став важи и за кајаци.

III. Преодни и завршни одредби

Член 20

Сите бродови и кајаци што подлежат на упис по одредбите од оваа уредба, а што се веќе запишани во уписниците што постоат ќе се запишат по службена должност во новите уписници и очевидници предвидени со оваа уредба.

Член 21

Се овластува Министерот на поморството на ФНРЈ да донесе поблиски прописи за спроведувањето на оваа уредба.

Член 22

Оваа уредба влегува во сила 90 дена по објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

12 мај 1951 година

Београд

Го застапува

Претседателот на Владата на ФНРЈ
Поппретседателот на Владата на ФНРЈ,

Едвард Кардсљ, с. р.

Министер на поморството на ФНРЈ,

Макс Бајќе, с. р.

254.

Врз основа на чл. 5 ст. 5 и чл. 137 ст. 1 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, Владата на ФНРЈ, по предлог на Претседателот на Советот за народното здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА ЗА СОЦИЈАЛНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА СВЕШТЕНИЦИТЕ

Член 1

Свештениците на признатите вероисповести можат да бидат социјално осигурани по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, ако врховниот управен орган на поодделна верска заедница (црква) склучи за тоа договор со Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ. Во тој случај, што се однесува до правата и должностите врз основа на социјалното осигурување, свештениците ќе се третираат како наместеници на односните верски заедници (цркви).

Се овластува Претседателот на Советот за народното здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ да може правото за склучување договори со поодделни верски заедници во смисла на претходниот став да го пренесе на советите за народното здравје и социјална политика на народните републики.

Член 2

Врз основа на склучениот договор за социјалното осигурување, на свештениците односно на членовите на нивната фамилија може да им се признаат овие права:

- право на бесплатна здравствена заштита;
- право на материјално обезбедување за време времената неспособност за вршење служба поради болест;
- право на материјално обезбедување за случај на трајно намалување способноста за работа;
- право на инвалидска, старосна и фамилијарна пензија;
- право на материјална поткрепа за децата;
- право на закопнина.

Член 3

Финансирањето на социјалното осигурување на свештениците се обезбедува со дотација на државата и со доприносот што го плаќаат верските заедници.

Член 4

Поблиски одредби за условите за здобивање, остварување и уживање правата врз основа на социјалното осигурување на свештениците, како и случаите и условите на губитокот, обуставата и воспоставувањето на тие права, се установуваат со договорот што е предвиден во чл. 1 на оваа уредба, во согласност со надлежниот министер на финансите. Исто така, со овој договор поблиску се определуваат и должностите на верските заедници односно на свештениците во врска со социјалното осигурување, како и начинот за спроведување на социјалното осигурување.

За спроведувањето на социјалното осигурување на свештениците доколку со оваа уредба односно со договорот што е склучен во смисла на чл. 1 не е изрично инаку определено, ќе се применуваат аналогно прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, како и прописите донесени врз основа на тој закон.

Член 5

За да се определи материјалното обезбедување, пензијата, инвалиднината и другите права на осигурените свештеници, сите свештенички служби односно звањата се сврстуваат во определен број разреди на осигурување со основи на осигурување најмалку од 2.500 најпонеќе до 4.400 динари месечно.

Определувањето разредите на осигурување и разврстувањето на свештеничките служби односно звањата во разреди во смисла на претходниот став ќе се изврши за секоја од верските заедници со договор по 1, при согласност со надлежниот министер на финансии пензискиот основ за највисоките функционери на поодделни верски заедници.

Член 6

Во работниот стаж за определување правата врз основа на социјалното осигурување во смисла на одредбите од оваа уредба ќе се им се сметаат на осигурените свештеници, покрај времето кое по прописите на Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии се смета за пензија и времето на свештеничката служба на вршена пред да започне да се спроведува социјалното осигурување во смисла на одредбите од оваа уредба.

Исто така, времето поминато во социјалното осигурување во својство на свештеник ќе им се смета на осигурениците во работен стаж за здобивање и определување правата врз основа на општото социјално осигурување.

Член 7

На свештениците од оние верски заедници што ќе склучат договор во смисла на чл. 1 од оваа уредба а кои пред да започне договореното спроведување на социјалното осигурување веќе биле разрешени од службата поради старост или изнеможелост, како и на фамилиите од умрените свештеници на тие верски заедници, ќе им се определат исто така пензии односно инвалиднини во смисла на одредбите од оваа уредба и на склучениот договор.

Ако овие свештеници односно фамилиите на умрените свештеници не ги исполнуваат условите за определување пензијата по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, односно по одредбите на оваа уредба и склучениот договор во смисла на чл. 1, а здобиле право на пензија по некој од свештеничките пензионни фондови, можат исто така да им се определат пензии во смисла на претходниот став, ако со договорот од чл. 1, при согласност со надлежниот Министер на финансии се склучи и превземањето на имотот на тој пензионен фонд.

Член 8

Висината на доприносот за социјалното осигурување на свештениците (чл. 3) ја определува Министерот на финансии на ФНРЈ со определен процент од основот на осигурувањето (чл. 5). Додека не ќе биде определен овој процент, ќе се плаќа за осигурување на свештеник без фамилија 12%, а за осигурување на свештеник со фамилија 16% допринос.

Член 9

Поблиски објаснувања за примената на оваа уредба ќе дава, по потреба, Претседателот на Советот за народното здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ.

Член 10

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

19 мај 1951 година

Белград

Го застапува

Претседателот на Владата на ФНРЈ
Потпретседателот на Владата на ФНРЈ,
Едвард Кардељ, с. р.

Го застапува

Министерот на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за народно здравје
и социјална политика,
Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за наука и култура,
Родољуб Чолаковиќ, с. р.

255.

Врз основа на чл. 80 ст. 2 од Уставот на ФНРЈ и чл. 7 ст. 3 од Основниот закон за државните стопански претпријатија, по предлог од Претседателот на Советот за селско стопанство и шумарство на Владата на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ издава

НАРЕДБА

ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ НА ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЈА НА ОБЕДИНЕТИТЕ СОЈУЗНИ СЕЛСКО-СТОПАНСКИ ДОБРА „БЕЉЕ“ И ДРЖАВНИТЕ СТОПАНСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА ЗДРУЖЕНИ ВО ОВАА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЈА, НА „ОГЛЕДНО ПОЉОПРИВРЕДНО ДОБРО ЗЕМУН ПОЉЕ“ И СОЈУЗНИТЕ ИНСТИТУТИ ПРИ СОВЕТОТ ЗА СЕЛСКО СТОПАНСТВО И ШУМАРСТВО НА ВЛАДАТА НА ФНРЈ ВО НАДЛЕЖНОСТ НА ВЛАДИТЕ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

I. Главната дирекција на обединетите сојузни селско-стопански добра „Беље“ и сите државни стопански претпријатија здружени во оваа Главна дирекција, и тоа:

1. Трговското претпријатие „Беље“, Белград
2. Сојузното селско-стопанско добро „Карашица“, Кнежево
3. Сојузното селско-стопанско добро „Ширине“, Бели Манастир
4. Сојузното селско-стопанско добро „Зелено Поље“, Бели Манастир
5. Сојузното селско-стопанско добро „Јасеновац“, Кнежевци Виногради
6. Сојузното селско-стопанско добро „Бељски Виногради“, Кнежевци Виногради
7. Сојузното селско-стопанско добро „Соколовац“, Кнежевци Виногради
8. Сојузното селско-стопанско добро „Златна Грда“, Кнежевци Виногради
9. Сојузното селско-стопанско добро „Мирковац“, Кнежевци Виногради
10. Сојузното селско-стопанско добро „Брестовац“, Грабовоац
11. Сојузното селско-стопанско добро „Пескови“, Јагодина
12. Сојузното селско-стопанско добро „Тополик“, Дарда
13. Сојузното селско-стопанско добро „Козјак“, Луч
14. Сојузното селско-стопанско добро „Подунавље“, Вардарац
15. Сојузното „Бељско живинарство“, Беље
16. Сојузното шумско стопанство „Кошутњак“, Беље
17. Сојузното претпријатие „Бељски маслац“ Бели Манастир
18. Сојузното претпријатие за риболов и за преработка на риби „Дунав“, Апатин
19. Сојузното претпријатие за саобраќај „Беље“, Бели Манастир
20. Сојузното претпријатие „Машинска радионица“, Ново Кнежево
21. Сојузното трговско претпријатие „Централни магацин“, Бели Манастир
22. Сојузното градежно претпријатие „Беље“, Оснјек
23. Сојузното претпријатие за снабдување на работниците на државните претпријатија „Беље“, Оснјек се пренесуваат во надлежност на Владата на Народна Република Хрватска.

II. „Огледно пољопривредно добро Земун Поље“, основано со Решението на Владата на ФНРЈ IV бр. 6297 од 27 декември 1950 година, се пренесува во надлежност на Владата на Народна Република Србија.

III. Сојузните институти при Советот за селско стопанство и шумарство на Владата на ФНРЈ, и тоа:

- 1) Сојузниот институт за механизација на селското стопанство во Земун, основан со Уредбата за осни-

вање и работење на Сојузниот институт за механизација на селското стопанство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/49);

2) Сојузниот институт за производство и оплемењување на растенијата во Земун, основани со Уредбата за оснивање и работење на Сојузниот институт за производство и оплемењување растенија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 29/49);

3) Сојузниот институт за сточарство во Земун, основан со Уредбата за оснивање на Сојузниот институт за сточарство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 84/48); и

4) Сојузниот институт за заштита на растенијата, во Земун, основан со Решението од Комитетот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, бр. 1964 од 29 август 1949 година се пренесуваат во надлежност на Владата на Народна Република Србија.

IV. Главната дирекција на обединетите сојузни селско-стопански добра „Беље“ се пренесува со сите плански и други работи, со подвижниот и неподвижниот имот и со сите кадрови што се во неа запослени на денот на примопредавањето.

V. Претпријатијата се пренесуваат со сите свои годишни планови и со средствата за живно извршување предвидени во плановите, со основните и нормираните обртни средства, со сите фондови, со правата и обврските, како и со кадровите што се запослени во претпријатијата на денот на примопредавањето.

Примопредавањето на претпријатијата ќе се изврши опрема прописите од Уредбата за пренесување на државните стопански претпријатија од надлежноста на еден во надлежност на друг државен орган и од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за пренесување на државните стопански претпријатија од надлежноста на еден во надлежност на друг државен орган („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 110/47 и 7/51).

VI. Институтите се пренесуваат со сите планови, со сите подвижен и неподвижен имот, како и со кадровите што се запослени во нив на денот на примопредавањето.

VII. Примопредавањето ќе се изврши во рок од 15 дена од денот на објавувањето на оваа наредба.

VIII. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

IV бр. 2354

12 мај 1951 година

Белград

Го застапува

Претседателот на Владата на ФНРЈ,
 Потпретседателот на Владата на ФНРЈ
 Едвард Кардељ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
 Претседател на Советот за селско
 стопанство и шумарство,
 инж. Мијалко Тодоровиќ, с. р.

256.

Врз основа на чл. 80 ст. 2 од Уставот на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ, по предлог од Советот за машиноградба на Владата на ФНРЈ и од Советот за енергетика и екстрактивна индустрија на Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ СОЈУЗНИТЕ ИНСТИТУТИ: ЗА ТУРБО-МАШИНИ, ЗА МЕТАЛУРГИЈА И ЗА ЛЕСНИ МЕТАЛИ ВО НАДЛЕЖНОСТ НА ВЛАДИТЕ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

1. Сојузниот институт за турбо-машини, основан со Уредбата за оснивање и делокругот на работе-

њето на Сојузниот институт за турбо-машини („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 56/48), кој се наоѓаше при Генералната дирекција за машиноградба на Владата на ФНРЈ, се пренесува во надлежност на Владата на Народна Република Словенија.

2. Сојузниот институт за металургија, основан со Уредбата за Сојузниот институт за металургија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 58/50), кој се наоѓаше при Генералната дирекција за металургија на Владата на ФНРЈ, се пренесува во надлежност на Владата на Народна Република Србија.

3. Институтот за лесни метали, основан со Уредбата за оснивање Институтот за лесни метали („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 45/49), кој се наоѓаше при Генералната дирекција за металургија на Владата на ФНРЈ, се пренесува во надлежност на Владата на Народна Република Хрватска.

4. Службениците на споменатите институти, како и ситот движен и недвижен имот со кој управуваат овие, ќе ги превземат владите на народните републики во чија надлежност се пренесуваат институтите.

5. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

IV бр. 2499

12 мај 1951 година

Белград

Го застапува

Претседателот на Владата на ФНРЈ

Потпретседателот на Владата на ФНРЈ,

Едвард Кардељ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за машиноградба,

Франц Лескошек, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за енергетика

и екстрактивна индустрија,

Светозар Вукмановиќ, с. р.

257.

Врз основа на чл. 80 ст. 2 од Уставот на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ, по предлог од Министерот — Генералниот секретар на Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОСНИВАЊЕ РАДИО СТАНИЦА „РАДИО ЈУГОСЛАВИЈА”

1) При Дирекцијата за информации на Владата на ФНРЈ се оснива радио станица која ќе работи под назив „Радио Југославија”.

2) Задачата на радио станицата „Радио Југославија” е да дава емисии за странство, како и културна просветна и музичка програма.

3) Со работите на радио станицата „Радио Југославија” раководи директорот, назначен од директорот на Дирекцијата за информации при Владата на ФНРЈ.

4) Радио станицата „Радио Југославија” има одделна предметка која влегува во состав на предметката на Дирекцијата за информации при Владата на ФНРЈ.

5) На радио станицата „Радио Југославија” и се предаваат на управување основните средства на државното стопанско претпријатие „Радио Београд II” кое што со указот на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ бр. 710 од 16 мај 1951 година е пренесено во надлежност на Дирекцијата за информации при Владата на ФНРЈ, како и основните средства на краткобранова радио станица издвоена од државното стопанско претпријатие „Радио Београд” што е пренесено во надлежност на Владата на Народна Република Србија со решението на Владата на ФНРЈ бр. 2463 од 10 мај 1951 година.

6) Поблиски провиси за организацијата и работењето на радио станица „Радио Југославија” донесува Директорот на Дирекцијата за информации при Владата на ФНРЈ.

7) Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

IV бр. 2555

19 мај 1951 година

Белград

Го застапува

Претседателот на Владата на ФНРЈ

Потпретседателот на Владата на ФНРЈ,

Едвард Кардељ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Генерален секретар на Владата на ФНРЈ,

Љубодраг Ѓуриќ, с. р.

258.

Врз основа на чл. 25 од Уредбата за работењето на стопанските претпријатија што се занимаваат со промет на селско-стопански производи како и за платите на персоналот запослен во тие претпријатија, („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 23/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, пропишуваат

НАПАТСТВИЕ

ЗА ИЗВРШУВАЊЕТО НА УРЕДБАТА ЗА РАБОТЕЊЕТО НА СТОПАНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ШТО СЕ ЗАНИМАВААТ СО ПРОМЕТ НА СЕЛСКО-СТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИ КАКО И ЗА ПЛАТИТЕ НА ПЕРСОНАЛОТ ЗАПОСЛЕН ВО ТИЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА

Општи одредби

1) Државните стопански претпријатија што купуваат и продаваат селско-стопански производи во слободен промет (во натамошниот текст „претпријатија”) можат да го вршат прометот на селско-стопанските производи на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

2) Претпријатијата можат слободно, т. е. без никакво одобрение и ограничување да купуваат селско-стопански производи на целата територија на ФНРЈ, како непосредно од производителите, така и од државните претпријатија, од задругите и од задружните организации.

3) Претпријатијата можат да отвораат свои продавници како во местото од своето седиште така и во други места на целата територија на ФНРЈ. Потоа, претпријатието односно органот под чија стопанска управа се наоѓа претпријатието, ќе води сметка првенствено за потребите на потрошувачите во местото каде што се наоѓа претпријатието.

Сите продавници задолжително мораат да бидат пријавени кај поверенството за трговија и снабдување на околскиот (градскиот) народен одбор на чие подрачје се наоѓаат.

Одредби за цените

4) Претпријатијата купуваат и продаваат на големо селско-стопански производи по слободно договорените цени (било однапред било при испорачката).

Цените по кои што претпријатијата ги продаваат селско-стопанските производи на мало треба да бидат пониски од цените по кои тие производи на соодветен квалитет ги продаваат индивидуалните потрошувачи на пазар на соодветниот потрошувачки центар. Овие цени ги определува самото претпријатие имајќи ја предвид снабдевеноста на пазарот и цените по кои истите производи ги продаваат продавниците на државните селско-стопански добра на односниот пазар.

По исклучение од погорниот начин за формирање на цените, претседателот на советот за промет со стоки на владата на народната република по предлог на директорот од главната управа за трговија и снабдување, може да определи поодделни производи, што

се од особена важност за прехраната на населението, да ги продаваат претпријатијата задолжително за определен процент и на определен пазар поединично од цените по кои односните производи на истиот пазар ги продаваат индивидуалните производители.

5) Претседателот на советот за промет со стоки на Владата на народната република, во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, може во исклучителни случаи за поодделни селско стопански производи да определи највисоки цени над кои претпријатијата не ќе можат да ги продаваат тие производи, било на целата територија на народната република, било на пазарите од определени потрошувачки центри во народната република.

Уредот за цени при Советот за промет со стоки при Владата на ФНРЈ ќе издава поединечни поблиски напатствија поради правилното спроведување на одредбите за цените од уредбата и од ова напатствие. Начинот за покривање на трошковите и доприносите

6) Сите трошкови на своето работење, како и доприносите (допринос за амортизација, допринос за фондот за рационализација, допринос на резервниот фонд), претпријатијата ги покриваат од разликата помеѓу набавната и продавната цена. Под набавна цена се подразбира цената по која ги купуваат претпријатијата селско-стопанските производи.

Од остварената разлика во цените најнапред се подмируваат:

а) доприносот за амортизација, и
б) стварните трошкови на купувањето и на продажбата, осем платите на персоналот што е запослен во претпријатието.

Од остатокот на остварената разлика во цените, по подмирувањето издатоците од претходниот став, претпријатието формира свој фонд на плати во кој го внесува:

1. износот до полните основни плати на персоналот од претпријатието (нето плати);
2. износот за исплата на полагајниот (функционалниот) додатак;
3. износот за исплата на детскиот додатак;
4. износот за исплата на премискиот додатак за персоналот од книговодството за ажурност; и
5. износот за исплата на I и II разлика.

Износот на разликата во цената што ќе преостане по подмирувањето издатоците од претходните ставови претставува добив на претпријатието.

7) Добивот на претпријатието се распределува:

а) за наголемување фондот на платите на претпријатието;
б) за уплата во фондот за рационализација на претпријатието; и
в) за уплата во резервниот фонд на претпријатието.

Допринос за амортизација

8) Со доприносот за амортизација се обезбедуваат средства за замена и големи поправања на основните средства (згради, инвентар, уреди и превозни средства).

Доприносот за амортизација се дели на делот што служи за замена на основните средства и на делот што служи за големи поправања.

Органот под чија стопанска управа се наоѓа претпријатието го определува износот на доприносот за амортизација на основните средства. Овој износ се определува за секое претпријатие индивидуално врз основа на времето на траењето и вредноста на основните средства.

Додека не се донесат поблиски напатствија за определување износот на доприносот за амортизација на основните средства во смисла на претходниот став, претпријатието ќе го пресметува и уплатува овој допринос на начинот пропишан во решението за определување процентот за пресметување на доприносот за амортизација на основните средства (на инвентарот, уредите и на превозните средства) на државните трговски претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“,

бр. 3/51), со тоа што за пресметувањето на доприносот ќе се применува процентот на доприносот определен во тоа решение за државните претпријатија на магло.

Трошкови на купувањето и на продажбата

9) Во трошковите на купувањето и на продажбата влегуваат:

а) провизијата на набавувачите;

б) трошковите на стоканот промет, т. е. губитоци на стоката (кало, растур и расилување), амортизација и транспорт на сопствената амбалажа, меѓу складнино превозење и манипулација на стоката во магацините и продавниците, чување и осигурување на производите, камата на обртните средства, данок на промет на производите и слично;

в) зависните трошкови, т. е. трошкови на превознењето, на истоварувањето и на товарењето на производите и превозно средство;

г) трошковите на работните простории, т. е. наемнина за работните простории, осигурување на сопствените работни згради, трошкови на редовното одржување на зградите и уредите, трошкови на енергија, осветлението, водата и слично;

д) општите управни трошкови, т. е. трошкови на канцеларискиот материјал и на ситниот инвентар, чија што поединечна вредност по единица е под 2.000 динари без оглед на рокот на траењето или чие што траење е пократко од една година без оглед на вредноста по единица, ноштенско-телеграфско-телефонски трошкови, патни трошкови на службениците по службена работа, допринос на стопанското здружение и слично.

Фонд на платите на претпријатието

10) Фондот на платите на претпријатието се формира:

а) од износите што се внесуваат во фондот на платите спрема точ. 6 ст. 3 од ова напатствие; и

б) од делот на добивот на претпријатието. Делот на добивот од кој се формира платата на претпријатието се утврдува според следната табела:

Г р у п а	Добив на претпријатието по еден службеник	Стопа за пресметување делот на добивот што се внесува во фондот на платите
I	II	III
1	до 1.000 динар.	60%
2	од 1.001 до 2.000	55%
3	од 2.001 до 3.000	50%
4	од 3.001 до 4.000	46%
5	од 4.001 до 5.000	43%
6	од 5.001 до 6.000	40%
7	од 6.001 до 7.000	38%
8	од 7.001 до 8.000	36%
9	од 8.001 до 9.000	35%
10	од 9.001 до 10.000	30%
11	од 10.001 до 20.000	25%
12	преку 20.000 динари	20%

Делот на добивот што го внесува претпријатието во фондот на платите се пресметува по горната табела на следен начин:

Прво ќе се пресмета износот на добивот што отпаѓа на еден службеник односно работник (колоната II). Овој износ се добива кога ќе се подели вкупната добив на претпријатието со бројот на службениците и работниците, не сметајќи ги во тој број набавувачите што се во договорен однос. Потоа на износот од колоната II ќе се примени од колоната III на соодветната група и така добивениот износ се множи со бројот на службениците и работниците. Добивениот резултат претставува износ на добивот за фондот на платите на претпријатието.

Пример: Остварената добив на претпријатието е 82.000 динари, а тоа претпријатие има 20 службеници

и работници. Sprema тоа од вкупната добив на службениците отпаѓа 4.100 динари (82.000 : 20 = 4.100). Сега на износот од 4.100 се применува стопата од групата 5, т. е. 43% и се добива износ од 1.763 динари. (4.100 × 43

$\frac{100}{100} = 1.763$). Со множењето на тој износ со 20 бројот на службениците и работниците се добива износот од 35.260, кој го внесува претпријатието во својот фонд на платите.

Во случајот кога износот на добивот што се внесува во фондот на платите, добивен со пресметувањето на горниот начин, е помал од износот што ќе се добие со пресметувањето спрема претходната група од табелата, претпријатието внесува во фондот на платите поголем износ. Така на пр. претпријатието во примерот споменат во претходниот став што остварило добив од 82.000 динари, од која што на еден работник односно службеник отпаѓа 4.100 динари нема да ја примени износот од 4.100 динари стопата од групата 5 (стопата од 43%), туку ја најголемиот износ од претходната група ќе ја примени стопата од таа група, т. е. на износот од 4.000 динари ќе ја примени стопата од 46% од групата 4, оти со примената на таа стопа на износот од 4.000 динари се добива за фондот на платите на еден работник односно службеник 1.840 динари, односно на 20 работници 36.800 динари, што значи за 1.540 динари повеќе но кога би се применила стопата од 43% на износот од динари 4.100.

11) Остатокот на добивот, по внесувањето делот на добивот во фондот на платите на претпријатието спрема точ. 10) под б) од ова напатствие, ќе се употреби и тоа: 50% за уплата во фондот за рационализација и 50% за уплата во резервниот фонд.

Пример за распределба на добивот:

	Динари
1. остварената разлика во цената е — — —	200.000
2. допринос за амортизација — — — —	2.000
3. трошкови на купувањето и на продажбата — — — — — — — — — —	60.000
4. остатокот на разликата во цената — — — —	138.000
5. износ за фондот на платите спрема точ. 6, ст. 3 од ова напатствие — — — — —	80.000
6. добивот на претпријатието е — — — — —	58.000

Бидејќи да се запослени во претпријатието 20 службеници, тоа добивот на претпријатието од 58.000 динари, спрема скалата од точ. 10 ќе се распредели на следен начин:

	Динари
а) за поголемивање фондот на платите (50% од 58.000 динари) — — — — —	29.000
б) за фондот за рационализација (50% од 29.000 динари) — — — — —	14.500
в) за резервен фонд (50% од 29.000 динари) — — — — —	14.500
Вкупно:	58.000

Фонд за рационализација на претпријатието

12) Средствата на фондот за рационализација се остваруваат на начинот пропишан под точ. 11 од ова напатствие.

Средствата на фондот за рационализација служат за подобрување условите на работењето во претпријатието и во неговите организациони единици, како на пример: за набавка на технички уреди и инвентар (визи, направи за сортирање и решетаче, направи за мерење влага и маснотии и сл.), на транспортни средства, на уреди за подобрување хигиенските услови, на работните згради како на пр. згради за сушари и друго. Од средствата на овој фонд натаму се подмируваат трошковите за стручно издигање на кадровите.

Резервен фонд на претпријатието

13) Средствата на резервниот фонд се остваруваат на начинот пропишан во точ. 11 од ова напатствие. Овие средства служат:

а) за покривање стварните трошкови на купувањето и на продажбата и нормираните доприноси за амортизација, доколку остварената разлика во односниот месец не е достаточна да ги покрне тие трошкови и доприносот; и

б) за исплата на постојаниот дел на платите ако средствата од фондот на платите во односниот месец не се достаточни да го подмират тој дел на платите.

Расположивите средства од резервниот фонд претпријатието ги користи како обртни средства.

Начин на употребата на разликата во цената кај претпријатијата што се занимаваат покрај прометот со индустриска стока и со промет со селско-стопански производи

14) Претпријатијата кои покрај прометот со индустриска стока се занимаваат и со промет со селско-стопански производи (чл. 6 од уредбата) од разликата помеѓу набавната и продавната цена на селско-стопанските производи ги покриваат:

а) сите трошкови на набавката на селско-стопанските производи со зависните трошкови, т. е. трошковите на товарењето, истоварувањето и превозењето на селско-стопанските производи до стовариштето односно до продавницата на претпријатието, платите и патните трошкови на набавувачите што се во работен однос со претпријатието, провизните на набавувачите што се во договорен однос и транспортните губитоци на селско-стопанските производи; и

б) индивидуалната маржа во износот што се добива со примената на одредениот процент на индивидуалните трошкови на претпријатието на остварениот промет со селско-стопанските производи.

Евентуалната разлика помеѓу цената по која што претпријатието ги купило производите со додатоци на износите под а) и б) од претходниот став и продавната цена се смета како разлика во цената остварена во прометот со индустриски стоки.

Одредби за платите

15) Износот на платите на персоналот се исплатува од фондот на платите на претпријатието.

Доколку средствата од фондот на платите не би биле достаточни за подмирување на постојаниот дел од платите на персоналот на претпријатието, разликата се покрива од резервниот фонд односно доколку нема средства за тоа ни во резервниот фонд, разликата се подмирува од кредитот што ќе се врати во наредните периоди од остварените средства за фондот на платите.

16) Кај примената на одредбите од уредбата што се однесуваат до наградувањето на персоналот треба да се има предвид следното:

а) начинот за наградување на персоналот треба да биде таков да бидат зависни нивните плати како од заложувањето и успехот на поодделни лица или поодделни работни групи, така и од успехот во работењето на целото претпријатие при што треба да се имаат предвид количините, квалитетот и цените (куповните и продавните) на производите, намалување трошкови итн.

б) Во рамките на одредбите од уредбата и од ова напатствие управниот одбор на претпријатието го утврдува начинот за наградување персоналот кој одговара на условите на работењето на претпријатието.

17) Претпријатието не мора сите средства на фондот на платите да ги утроши во периодот во кој се остварени тие, туку може еден дел да употреби во следни цели:

а) да овозможи што порамномерно месечно наградување на персоналот во текот на годината;

б) да обезбеди исплата на премините за персоналот од книговодство како и исплата на евентуалните награди на персоналот од претпријатието што се заложувало особено на работа во текот на годината.

18) Постојаниот дел на платата му се исплатува на персоналот на почетокот на месецот а менливост

дел по истекот на месецот кога претпријатието ќе ја утврди остварената разлика во цените за минатиот месец.

19) Во комерцијален персонал во смисла на чл. 19 под а) на уредбата спаѓа:

а) ситот персонал на испоставата односно на станицата од претпријатието;

б) раководителите и персоналот (референтите) што работат во комерцијалната служба на претпријатието односно во набавниот или продавниот оддел на работи за набавка, продажба, транспорт и манипулација на стоката;

в) раководителот на магацинот, неговиот помошник и магационерите што ја превземаат, ускладиштуваат, сортираат и подготвуваат стоката за продажба;

г) директорите и нивните помошници;

д) продавачкиот персонал во кој спаѓа ситот персонал запослен во продавницата.

20) Под административен и технички персонал во смисла на чл. 19 под б) на уредбата се подразбира ситот персонал што не е споменат во точ. 19 на ова напатствие како персонал на сметководството евиденцијата, секретаријатот, персоналната служба, работниците во претпријатието и слично.

21) Ако исто лице извршува работи што ги вршат службениците од точ. 19 и 20 на ова напатствие, на тоа лице ќе му се исплатува постојаниот дел на платата според работата што ја врши претежно. За тоа решава управниот одбор на претпријатието.

22) Претпријатијата, доколку потребата на работите бара односно доколку задачите на купувањето и продажба не можат да ги извршат преку постојаниот апарат можат да имаат набавувачи во договорен однос. Набавувачите во договорен однос вршат за сметка на претпријатието непосредно купување на селско-стопански производи од производителите на теренот.

Ист производ набавувачите можат да купуваат само за едно претпријатие.

23) Меѓусебни права и обврски на претпријатијата и набавувачите се определуваат со договор. Договорот содржува:

а) видови и количини на селско-стопанските производи што ќе ги купува набавувачот за сметка на претпријатието;

б) обврска на претпријатието дека на набавувачот ќе му ја плаќа договорената провизија како и можност определената провизија согласно да се менува, со тоа секое менување на провизијата да мора да биде писмено потврдено;

в) начин и место на испораката на купените производи на претпријатието;

г) начин на кој ќе се врши меѓусебната пресметка; и

д) начин на кој претпријатието ќе му ги соопштува на набавувачот цените за поодделни производи и друго.

24) Провизијата на набавувачите се договора од количината од поодделните производи или група производи (килограм, литар, парче и сл.).

При договорањето вклучената на провизијата со набавувачите ќе се земат во оглед сите околности под кои се врши купувањето на селско-стопанските производи непосредно од производителите, а особено видот и приносот на овие производи, сообраќајни и теренски услови како и годишното време во кое се врши купувањето.

Накрај тоа да се земе во оглед и начинот на кој набавувачот го врши купувањето и испораката на селско-стопанските производи како на пример:

а) набавувачот само склучува купување, со тоа производителите да ја испорачуваат стоката непосредно на претпријатието односно на неговите органи;

б) набавувачот е должен да ја испорача (превезе) стоката сам на претпријатието односно на неговите органи на договореното место;

в) набавувачот купува производи на определено соборно место или ги обиколува производителите во таа цел;

г) набавувачот ја сноси одговорноста за квалитетот на стоката, го врши нејзиното сортирање и сл.

25) Набавувачите немаат право на одделна надокнада на патните трошкови и други издатоци што се во врска со извршувањето на нивните редовни задачи, туку тие трошкови и издатоци ги подмируваат од провизијата. Провизијата на набавувачите не оди на терет на фондот на платите туку на терет на стварните трошкови за купувањето и продажбата.

26) Одредбите на точ. III и IV од Општото напатствие за спроведување на Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51) важат за персоналот на претпријатијата од чл. 1 на уредбата, и тоа:

а) што се однесува до премискиот додаток на службениците од книговодството на претпријатието;

б) што се однесува до основните плати на персоналот со звањето продавач, помлад стопански помошник, постар стопански помошник и стопански раководител; и

в) што се однесува до личниот додаток на службениците во постојанен месечен износ.

Завршни одредби

27) Ова напатствие влегува во сила на 1 јуни 1951 година.

Бр. 7338

21 мај 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,
Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

СОДРЖАЈ:

	Страна
253. Уредба за уписот на поморските бродови и кајаџи на ФНРЈ — — — — —	377
254. Уредба за социјалното осигурување на свештениците — — — — —	379
255. Наредба за пренесување Главната дирекција на обединетите сојузни поделески добра „Беље” и државните стопански претпријатија здружени во оваа главна дирекција, „Огледно пољопривредно добро Земун Поље” и сојузните институти при Советот за селско стопанство и шумарство на Владата на ФНРЈ, во надлежност на владите на народните републики — — — — —	380
256. Решение за пренесување сојузните институти: за турбомашини, за металургија и за лесни метали во надлежност на владите на народните републики — — — — —	380
257. Решение за оснивање радио станица „Радио Југославија” — — — — —	381
258. Напатствие за извршување Уредбата за работењето на стопанските претпријатија кои што вршат промет со селско-стопански производи како и за платите на персоналот запослен во тие претпријатија — — — — —	381